

Imperativ

Lyssna på mig: du är inte där än.
Du tror att det är slut här. Du har fel.
Boken har faktiskt några sidor till.

Släpp din penna. Släpp ditt tänkta bokslut.
Lägg ner din sköld, sänk garden, andas in
och lyssna nu: du har en kärlek kvar.

Goodnight, sweet ladies. Det är vad du tänkt.
Last calls har ropats. Baren har låst och stängt.
Din sista gäst har gått, du tror att det är vad du vill
Men utanför i regnet står en till

Och nej, det hjälper inte att du blundar.
Starkare krafter än du själv bestämmer.
Det här var en sonett – den bröt sig fri
ur den bestämda formen. Också vi

kan slå oss loss, ett andetag
är allt som krävs. Det går mot dag.

och du är rädd. Jag ser det. Jag förstår dig.
Men det blir inte likadant igen.
Den som är här nu vill dig bara väl.

Pendylen svänger än en gång, med lugna, jämna slag
Och hon, din sista kärlek, hon är jag.